

[Pia Kjærsgaard]

Hvad kan vi gøre fremover? Fremskridtspartiet har aldrig benægtet, at Nordisk Råd i sin tid havde sin berettigelse. Men det har Nordisk Råd ikke længere. Det, vi bør bruge tiden på, er at sige: Hvad kan vi bruge Nordisk Råd til i dag? Ikke en pind. Der er ikke nogen besluttede myndighed i Nordisk Råd. Nordisk Råd er et totalt overflødigt organ, hvor der åbenbart er nogle politikere, som føler, at det er utrolig højtideligt nu én gang om året – formentlig, når det her bliver vedtaget, 3-4 gange om året, fordi der også kommer nogle ekstraordinære sessioner til – at mødes og tale sammen. Jamen det skal alle mennesker da have lov til.

Nu har jeg ikke tallene med, men jeg mener, at det var 600 mio. kr. eller noget i den retning, det kostede, da sessionen sidst blev afholdt i Danmark. Det er altså at smide pengene direkte ud i den blå luft, og det er det, Fremskridtspartiets anklager går på. I dag er Nordisk Råd totalt overflødigt i den store sammenhæng, aldeles overflødigt. Og vi vil jo gerne have de andre lande i Norden med i EF.

Og hvad så, må jeg spørge. Vi bliver nødt til at se fremad og sige: Hvad kan vi udrette nu? Vi kan intet udrette i Nordisk Råd, ikke andet end at politikere og en masse embedsmænd mødes et vist antal gange om året, og det synes jeg ikke det danske Folketing skal medvirke til.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg var meget glad for fru Pia Kjærsgaards erkendelse af, at Nordisk Råd havde gjort en nyttig indsats hidindtil. Og så vil jeg bare sige, at verden står ikke stille. Der kommer stadig nye problemer på banen, og derfor er det ganske enkelt en nødvendighed, at vi fortsætter det arbejde, som hidtil har været gjort, således at vi også bygger videre på det nordiske fællesskab i verden af i morgen.

Med hensyn til nytten af den tid, man bruger, de kræfter og de penge, man bruger på det nordiske samarbejde, vil jeg gerne sige, at jeg har så travlt med arbejdet her i Folketinget, at jeg ikke ville drømme om at bruge de dage, jeg gør, på det nordiske arbejde, hvis jeg ikke så en mening i det.

Derfor må jeg sige, at hvis Fremskridtspartiet virkelig har den opfattelse, at det arbejde er spild af tid, hvorfor i alverden lader man så

ikke være med at indtage en plads i Nordisk Råd? Det synes jeg ville være en naturlig konsekvens af den holdning, som fru Pia Kjærsgaard giver udtryk for.

At vi gerne skal have arbejdet gjort med så få omkostninger som muligt, kan vi blive vældig enige om. Fru Pia Kjærsgaard og jeg har ved en enkelt lejlighed sammen gjort os til talsmænd for en besparelse, og jeg håber da, at vi også fremover af og til vil kunne hjælpes ad med at gennemføre nogle besparelser på det nordiske område. Jeg vil gerne være med til det, der hedder omkostningsbesparelser.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg havde besluttet ikke at sige mere, men fru Pia Kjærsgaards sidste bemærkning må jeg korrigere. Fru Pia Kjærsgaard spurgte for lidt siden, hvad populisme var, og nu fik vi i hvert fald et godt eksempel, for fru Pia Kjærsgaard siger, at sessionen i København kostede, så vidt hun huskede, 600 mio. kr. Må jeg gøre opmærksom på, at Nordisk Råds samlede budget for alle 5 lande plus de 3 selvstyrende områder for et helt år er ca. 650 mio. kr. Det var ca. 1 pct. af det beløb, altså mellem 6 og 10 mio. kr., sessionen i København kostede. Fru Pia Kjærsgaard siger ca. 600 mio. kr. Det er så fuldstændig vildt overdrevet og så urimeligt, at det er populisme.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan ikke se, hr. Helge Adam Møller, med min bedste vilje, at det gør tingene bedre, at det var de samlede omkostninger. Jeg sagde, at jeg ikke kunne huske det, og det erkender jeg, men det gør da ikke hr. Helge Adam Møllers forklaring bedre. Det koster skatteyderpenge, og Fremskridtspartiets helt klokkeklare holdning er, at Nordisk Råd er overflødigt, at vi ikke kan bruge det til noget som helst.

Så siger hr. Glønborg, at vi bare kan lade være med at deltage. Jamen en gang imellem, som jeg sagde i min første tale, kunne man også have lyst til at lade være med at deltage i det danske parlaments arbejde, men naturligvis deltager vi i de organer, man opretter, for i det mindste at kunne gøre vores indflydelse gældende – naturligvis gør vi det. Jeg kan godt for-